

Motion till riksdagen

1988/89:N347

av Hugo Bergdahl och Karl-Göran Biörsmark

(båda fp)

Utveckling av elbilen

Satsa på elbilen

Under en lång följd av år har vi i Sverige fört en livlig debatt om hur vi skall kunna minska bilavgaserna inte minst i våra tätorter. Det finns ett alternativ – elbilen.

Litet elfordonshistoria

- 1839 Det första elfordonet byggdes av skotten Robert Davidson. Batteri med järn/zinkelektroder.
- 1881 I Paris introducerades den första batteridrivna bussen. Vid sekelskiftet gick elbussar i trafik även i London, Berlin och New York.
- 1897 Världens första mekaniskt drivna taxidroskor började användas i London. De var eldrivna.
- 1899 Belgaren Jenatzy slog hastighetsrekord med sin elbil, 106 km/tim.
- 1909 British Thompson Houston tillverkade elbilar där motorerna var inbyggda i bakhjulsnaven. En av dessa körde 290 000 km.
- 1920 Elektrisk självstart för bensinbilar konstruerades. Oljepriserna dumpades. Detta ledde till elfordonens nästan totala tillbakagång.
- 1981 Ett svenskt elfordonscentrum invigs i Trollhättan.
- 1988 Batterier som gör det möjligt att köra 25 mil per uppladdning presenteras.

Trots att det gått 150 år sedan Robert Davidson byggde sitt elfordon har inte så värst mycket hänt vad gäller utvecklingen av elbilen. Den stora mängden olja i USA, första världskrigets speciella krav på militära fordon samt massproduktionen enligt löpandebandprincipen av förbränningsmotordrivna fordon gjorde att elbilen kom att minska drastiskt i antal och betydelse.

En viss elbilsrenässans ägde rum i Europa, bl.a. i Sverige, under andra världskriget då tillgången på olja var mycket begränsad. En del eldrivna fordon har dröjt sig kvar sedan den tiden. Bl.a. finns det i dag ca 50 000 mjölkdistributionsfordon i England. Man räknar med att det finns över 1 miljon elfordon i världen för närvarande. Av dessa används ca 650 000 för materialhantering och ca 250 000 till golf och annan fritidssysselsättning. Elfordonsparken i Sverige består i huvudsak av eldrivna truckar till ett antal av ca 10 000.

Hög tid att satsa på elbilen

Mot. 1988/89

N347

Det finns i dag många skäl som talar för att större satsningar måste göras för att ta fram elbilen som ett slagkraftigt alternativ till förbränningsmotordrivna bilar. I jämförelse med dagens konventionella bilar är elbilen miljövänligare, billigare vad gäller drivmedelskostnader, billigare i underhåll, tystare, renare och har längre livslängd.

Visst forsknings- och utvecklingsarbete pågår i Sverige kring elbilen. Detta sker bl.a. på Chalmers, vattenfallsverket, televerket och STU (Styrelsen för teknisk utveckling).

Intresset för att driva på utvecklingen har dock hittills varit ringa i Sverige. Att vårt klimat skulle utgöra hinder, vilket framförs ibland, är inte ett hållbart argument, även om det komplicerar något för elbilarna. Introduktion i stor skala av elfordon skulle i mycket liten grad öka de problem som sammanhänger med produktion och distribution av elenergi.

Batterierna är fortfarande den svagaste länken för elfordon. De är dyra och klarar i dag endast relativt korta körsträckor åt gången. Men med tanke på erfarenheter från utlandet borde elfordon ändå kunna användas mer i Sverige. Det finns ovanligt få elbilar i vårt land jämfört med de flesta andra europeiska länder. En elbil betraktas fortfarande som ett ovanligt experimentfordon av de flesta. Självklart fordras det mycket av ytterligare forskning och försök innan elbilen är mogen som ett mer omfattande alternativ och konkurrent till de motorfordon som vi använder i dag.

Enligt vår mening är tiden nu inne för en kraftig satsning på elbilen som ett alternativ till den mer traditionella drivmedelsbilen. Den satsningen borde bestå i ett kraftigt ökat forsknings- och utvecklingsarbete. Utöver STU, Chalmers m.fl. borde den svenska bilindustrin vara självklara samarbetspartner i detta utvecklingsarbete. Konkurrensbevakningen från de olika biltillverkarnas sida borde i detta gemensamma arbete underordnas det gemensamma målet. Staten bör ta nödvändiga initiativ i detta syfte.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställer vi

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om utveckling av elbilen.

Stockholm den 23 januari 1989

Hugo Bergdahl (fp)

Karl-Göran Biörsmark (fp)